

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ**

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
ЩОДО ПРОХОДЖЕННЯ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОЇ
ПРАКТИКИ**

**для студентів зі спеціальності
172 «Телекомунікації та радіотехніка»
рівень освіти другий «Магістр»**

КИЇВ –2019

Методичні рекомендації щодо проходження науково-педагогічної практики (для студентів зі спеціальності 172 «Телекомунікації та радіотехніка» рівень освіти другий «Магістр») – Укл. В.Ф.Заїка, К.О. Домрачева, В.В. Дмитренко, М.П. Трембовецький, Л.А. Кирпач, В.І. Кравченко, О.В. Гетманець. – Київ: Державний університет телекомунікацій, 2019. – 11 с.

Методичні рекомендації є навчально-методичним документом, який визначає призначення, цілі і порядок проходження науково-педагогічної практики для здобувачів освітнього рівня «Магістр», які навчаються за спеціальністю 172 «Телекомунікації та радіотехніка».

ЗМІСТ

Вступ.....	4
1. Загальні положення.....	5
2. Мета і завдання науково-педагогічної практики.....	6
3. Порядок організації та керівництво науково-педагогічною практикою ...	6
4. Форми контролю проходження практики та критерії оцінювання результатів практики.....	8
5. Структура та оформлення звіту з науково-педагогічної практики.....	10
Додатки.....	11

ВСТУП

Магістр – освітньо-кваліфікаційний рівень вищої освіти особи, яка на основі освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавра здобула повну вищу освіту, спеціальні уміння та знання, достатні для виконання професійних завдань та обов'язків (робіт) інноваційного характеру відповідного рівня професійної діяльності, що передбачені для первинних посад у різних сферах діяльності.

Науково-педагогічна практика здобувачів освітнього ступеня «магістр» має на меті вивчення основ педагогічної і навчально-методичної роботи в вищих навчальних закладах, оволодіння педагогічними навичками проведення окремих видів навчальних занять з дисциплін інженерного профілю. Особливість цього виду практики полягає в тому, що вона передбачає реалізацію наукової і педагогічної складових, кожна з яких знаходить відображення в змісті практики і звітних документах.

Майбутня професійна діяльність магістрів може бути пов'язана з роботою в навчальних закладах, а також на управлінських позиціях, а значить, з навчанням персоналу. Тому необхідно формування у майбутніх магістрів умінь і навичок підготовки навчальних матеріалів, планування програм навчання, проведення семінарів, тренінгів тощо.

Науково-педагогічна практика студентів магістратури спеціалізацій інституту є обов'язковим компонентом освітньо-професійної програми для здобуття кваліфікаційного рівня магістра і має на меті набуття студентом професійних навичок та вмінь на посаді викладача.

Маючи різні форми та види, науково-педагогічна практика сприяє розвитку професійної самосвідомості, культури спілкування, формуванню теоретичної, практичної та особистісно-мотиваційної складових професійної компетентності практикантів. Крім того, під час її проходження, у студентів формуються навички педагогічної діяльності та починає складатися власний творчий стиль педагогічної діяльності.

В даних методичних вказівках розглядаються загальні питання організації, проведення і звітування за результатами науково-педагогічної практики здобувачів освітнього ступеня «магістр» спеціальності 172 «Телекомунікації та радіотехніка».

1. Загальні положення

Формування і функціонування системи ступеневої підготовки фахівців потребує докорінних змін як змісту вищої освіти – комплексу вимог до системи знань, умінь і навичок, до світогляду, громадянських і професійних якостей майбутнього фахівця, які формуються у процесі навчання, так і до змісту навчання – структури, змісту і обсягів навчальної інформації з урахуванням особливостей її вивчення та засвоєння, комплексу завдань, що мають бути виконані.

Суть наукової частини практики полягає у залученні студентів-магістрантів до самостійної роботи, ознайомленні з методикою проведення наукової роботи в академічних і спеціалізованих інститутах та провідних компаніях.

Предметом практики є:

- поглиблення навичок самостійної наукової роботи,
- розширення наукового світогляду студентів,
- дослідження проблем практики та вміння пов'язувати їх з обраним теоретичним напрямком дослідження,
- визначення структури та логіки майбутньої магістерської дисертації.

Задача педагогічної частини практики полягає у залученні студентів-магістрантів до самостійної педагогічної діяльності, ознайомленні з методикою проведення педагогічної роботи в академічних та спеціалізованих інститутах, провідних кафедрах тощо.

Практика проходить у межах професійно-орієнтованих дисциплін підготовки фахівців спеціальності 172 Телекомунікації та радіотехніка.

2. Мета і завдання науково-педагогічної практики

Метою науково-педагогічної практики є поглиблення і закріплення знань студентів з питань організації і форм здійснення навчального процесу в сучасних умовах, його наукового, навчально-методичного та нормативного забезпечення, формування вмінь і навичок опрацювання наукових та інформаційних джерел при підготовці занять, застосування активних методик викладання професійно-орієнтованих дисциплін.

На семінарських заняттях відбувається перша спроба розробити план-проспект лекційного та семінарського заняття, що у майбутньому будуть проведені під час асистентської практики. Даний план-проспект обговорюється на семінарських заняттях з методики викладання у групі. Визначається тип викладання: традиційно-інформаційний чи проблемно-орієнтований, вид лекції: вступна, оглядова, тематична, заключна. Розробляються підходи до застосування проблемних ситуацій. Для практичних занять формується фонд тестових, ситуаційних завдань, кейсів. Для проведення семінарських занять формулюються проблеми, при вирішенні яких можливе застосування рольових методик, методу «мозкового штурму» тощо.

3. Порядок організації та керівництво науково-педагогічною практикою

Програма науково-педагогічної практики студентів складається з наступних частин: формування студентом графіку проведення лекційних, семінарських, практичних занять, що його складає кожен студент, узгоджуючи із науковим керівником та керівником практики від кафедри та

індивідуального графіку проходження науково-педагогічної практики; розробка і узгодження з науковим керівником планів-проспектів лекційних, семінарських (практичних) занять, завдань для організації самостійної роботи студентів, підбране коло наукових та інформаційних джерел; відвідування занять інших студентів-практикантів з підготовкою відгуку та занять наукового керівника; оформлення звіту про проходження асистентської практики та його захист.

Обов'язки безпосередніх керівників практики, призначених кафедрами є:

- здійснення контролю прибуття студентів на практику та подання відомостей про їх прибуття директору інституту (за необхідністю);
- надання допомоги студентам у виборі теми наукових магістерських робіт;
- надання консультації щодо проведення студентам ретельного та всебічного вивчення літературних джерел;
- розробка та надання студентам індивідуальних завдань та вказівок для проходження практики, враховуючи специфіку конкретної спеціальності і роботи;
- надання роз'яснення з принципів питань, які виникають у студента щодо організації процесу наукової творчості;
- контролювання за своєчасністю формування та виконанням індивідуальних графіків проходження практики студентами;
- сприяння організації індивідуальних навчальних занять магістранта;
- організація і керування педагогічною роботою магістранта;
- консультування студентів щодо виконання індивідуального завдання практики та оформлення документів з практики;
- своєчасна оцінка роботи студента на практиці за результатами звіту з практики, виконання індивідуального завдання та інших документів з практики;

- забезпечення своєчасності надання студентами на кафедру звітів з педагогічної практики та інших документів, необхідних для захисту, їх перевірка та візування.

4. Форми контролю проходження практики та критерії оцінювання результатів практики

Робота практиканта з виконання програми науково-педагогічної практики контролюється науковим керівником та викладачем, на занятті якого відбувається частина практики. Практикант повинен дотримуватися режиму роботи та правил внутрішнього розпорядку. Запізнення на заняття та порушення графіку навчального процесу студентом не припускається. Виконання кожного розділу практики завіряється підписом керівників практики. По закінченні практики науковий керівник готує відгук на проведення занять та виконання програми практики.

Письмовий звіт разом зі щоденником практики подається на рецензування безпосередньому керівнику практики від кафедри у термін, який визначається відповідною кафедрою та регламентується нормативними й методичними документами з організації і проведення практики.

Оцінка визначається з урахуванням своєчасності подання необхідних документів з практики, якості підготовленого звіту, виконання індивідуального завдання, відгуку керівника, рівня знань, результатів анкетування серед студентів групи, в якій проводилися заняття під час практики та рівня захисту студента за чотирибальною диференційною шкалою («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»), яка характеризує успішність студента. З метою об'єктивної оцінки знань та вмінь, набутих студентами під час проходження практики, захист звітів про практику проводиться з урахуванням критеріїв.

У цілому якісно виконаний звіт з практики оцінюється маскимально 100 балами. Враховуючи набрану кількість балів, у цілому звіт з практики оцінюється наступним чином: «Відмінно» А – 90- 100 балів; « Дуже добре» В – 82-89 балів; «Добре» С – 75-81 балів; «Задовільно» D – 70-74 бали. «Достатньо» E – 60-69 балів; «Незадовільно – з можливістю повторного складання» FX – 35-59 балів; «Незадовільно - з обовязковим повторним курсом» F – 1-34 балів.

Оцінка «відмінно» – студент при написанні звіту виконав основні завдання практики, зробив висновки з урахування причинно-наслідкових зв'язків перебігу явищ (процесів), при цьому при захисті показав вміння аналізувати, порівнювати, узагальнювати, абстрагувати і конкретизувати, класифікувати і систематизувати матеріали та запропонував ряд заходів щодо вдосконалення особливостей діяльності, до розробки яких підійшов творчо.

Оцінка «добре» – студент при написанні звіту виконав основні завдання практики, зробив висновки з урахування причинно-наслідкових зв'язків і механізмів (алгоритмів) перебігу явищ (процесів), при цьому при захисті достатньо проявив отримані вміння та навички щодо роботи з документацією та інформацією щодо результатів практики.

Оцінка «задовільно» – студент при написанні звіту виконав основні завдання практики, але зроблені висновки без урахування причинно-наслідкових зв'язків і механізмів (алгоритмів) перебігу явищ (процесів), при цьому при захисті не достатньо проявив отримані вміння та навички щодо роботи з документацією та інформацією щодо результатів науково-педагогічної практики.

Студент, який не виконав програму практики, або отримав незадовільну оцінку, залишається на повторний курс навчання або відраховується з університету.

5. Структура та оформлення звіту з науково-педагогічної практики

Основними документами, що свідчать про виконання студентом програми науково-педагогічної практики, є письмовий звіт та щоденник практики. Зміст звіту повинен розкривати знання і уміння студента, набуті ним у вирішенні питань, визначених метою і завданням практики. При цьому увага має приділятися виявленню не лише позитивних, а й негативних ситуацій, труднощів, що виникали під час практики. Загальний обсяг звіту не повинен перевищувати 15 сторінок друкованого тексту (шрифт – TimeNewRoman, розмір – 14, інтервал – 1,5. Поля: верхнє – 2 см., нижнє – 2 см., ліве – 2,5 см., праве – 1,5 см.). До звіту додаються копії документів про виконану роботу.

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ**

ЗАЗНАЧАЄТЬСЯ НАЗВА КАФЕДРИ

ЗВІТ

про науково-педагогічну практику
студента ___ курсу спеціальності
172 «Телекомунікації та радіотехніка»

(прізвище, ім'я, по-батькові, група)

за період з «___» _____ 20__ по «___» _____ 20__.

20__ / 20__ навчальний рік